

Jdu si svou cestou

Je září a všichni se vracíme z prázdnin tak nějak jiní, nezdá se ti? Možná je to jen můj dojem, ale všichni působí jistější, sebevědomější. Říkám si, čím to je, a začínám si všimnout drobností – jak se oblékají, jak mluví, jak snadno zapadají do kolektivu. A aniž bych chtěla, začínám srovnávat. Začínám se srovnávat.

Možná si v tuto chvíli i ty říkáš, že bys měla být víc jako oni. Tví spolužáci, noví kamarádi nebo známá, která se vrátila od moře (údajně) se spoustou zkušeností. Všichni jsou vtipnější, odvážnější, sebevědomější prostě „nějak lepší“. Ale... Co když je to jen přetvářka? A tebe to přitom trápí, protože se cítíš nejistá, nezajímavá nebo nedostatečná.

Myslíš si, že bys měla být jako někdo jiný, abys mezi lidmi působila sebevědomě a cítila se dobře? Pravda ale může překvapit. Nemusíš být jako ostatní, aby tě měli rádi. A nemusíš se přetvářovat, abys někam zapadla. Možná právě to, co na sobě někdy považuješ za „jinakost“, je to, co tě dělá jedinečnou a důležitou.

Jsi na cestě. Celý svět kolem tebe i ty sama se měníte přímo před očima. A i když ještě nemáš všechno vyřešené, už teď jsi úžasná, schopná, chytrá a šikovná. Tvoje hodnota nespočívá v tom, jak moc zapadneš, ale v tom, že si uvědomíš, kdo jsi, co umíš a v čem jsi dobrá.

A i když se někdy přistihneš, že se srovnáváš, zkus si připomenout, že každý má svůj vlastní rytmus, svůj vlastní čas i svůj vlastní příběh. To, že někomu něco jde snadněji, neznamená, že ty jsi pozadu. Znamená to jen, že jdeš po jiné cestě. A právě tahle cesta může být krásná, i když občas není jednoduchá.

Nepotřebuješ být lepší verzí někoho jiného, ale laskavější verzí sebe samé.

Jsi ta, která roste, zkouší, chybuje a znovu začíná. To je život. Raduj se, i když se nic „velkého“ neděje. Protože právě v těchto obyčejných chvílích se tvoří to nejdůležitější – tvoje cesta.

Majka

Trapásky

ZTRACENÝ MOBIL

Včera večer jsem hledala mobil snad dvacet minut. Převrátila jsem polštáře, koukla pod postel, otevřela batoh i skříň. Už jsem byla úplně zoufalá a řekla si, že jsem ho snad nechala venku.

Pak mě ještě napadlo kouknout se pod postel. Abych líp viděla rozsvítila jsem si baterku na mobilu.

Tepře po pár vteřinách mi došlo, že celou dobu svítím na „ztracený mobil“... mobilem, který právě držím v ruce.

Majda 14

DVEŘE

Jednou jsem šla po škole do pekárničky koupit si něco malého k svačině. Nasadila si sluchátka, koukala do telefonu a sebevědomě jsem zamířila ke vchodu.

Přišla jsem k samo otvíracím dveřím, ale nic. Ani pohyb, ani zvuk. Zastavila jsem se, udělala krok dozadu a znovu vykročila dopředu. Pořád nic.

„No jasně, zrovna teď nefungují,“ pomyslela jsem si a začala kolem dveří nervózně mávat rukama, aby mě senzor zaznamenal, ale zase nic. Už jsem začínala být naštvaná, když kolem prošel pán, který se na mě zvláštně podíval, minul mě a vešel do pekárny o tři metry dál. Zarazila jsem se a konečně se rozhlédla.

Dveře, před kterými jsem celou dobu stála, byly jen velká skleněná výloha.

Rychle jsem se přesunula ke skutečným dveřím, které se samozřejmě okamžitě otevřely.

Vešla jsem dovnitř a jen jsem doufala, že mě nikdo neviděl, jak se snažím otevřít výlohu.

Pája 16

3 AKTUÁLNĚ

Jak si prodloužit léto

4 INTERVIEW

Veronika Očipová i Mít medaili neznamená být šťastný

7 INI STORY

Kamarádka se změnila

8 INI MÜSLI

Zorganizuj si čas

9 INI SIDE

365 dní v sukni

10 TÉMA INI

Prostě puberta

12 INSPIRACE

Tajemství krásných vlasů

13 INI TEST

Jaký jsi hudební nástroj

14 INI STORY

Když začínáš

15 INI TIP

Podcasty o více

16 CSM OSTRAVA

Měli jsme ODVAHU, přijeli a zažili

18 INGREDIENCE

Jak zahnat žízeň

19 INGREDIENCE LISTÁRNA

Dobroty od našich čtenářek

20 INSPIRATIVNÍ OSOBNOST

Maminka pana Arcibiskupa

21 INI MÜSLI

Co určuje kdo jsem?

22 INTELEKT

Křížovka a soutěž o knihu

23 ZAJÍMAVOSTI

Fascinující hlavolam

Spolehlivého přítele poznáš v nebezpečí.